

ATT SAMTALA PÅ RÄTT NIVÅ

ett pilotprojekt inom Barn- och ungdomshabiliteringen, Karlstad, 2009-2010.

Sammanfattning

Syftet med föreliggande pilotprojekt var att utvärdera effekten av metoden Jagstrukturerande förhållningssätt (JSF), och i viss mån även Jagstrukturerande psykoterapi (JSP), för föräldrar eller ungdomar där tidigare kontakter med Barn- och ungdomshabiliteringen (BUH) präglats av påtagliga svårigheter att etablera ett samarbete, det vill säga bristande följsamhet.

Projektdeltagarna gick en teoretisk utbildning i JSF om sex dagar och hade under projekttiden metod- och ärendehandledning i grupp vid sammanlagt arton tillfällen.

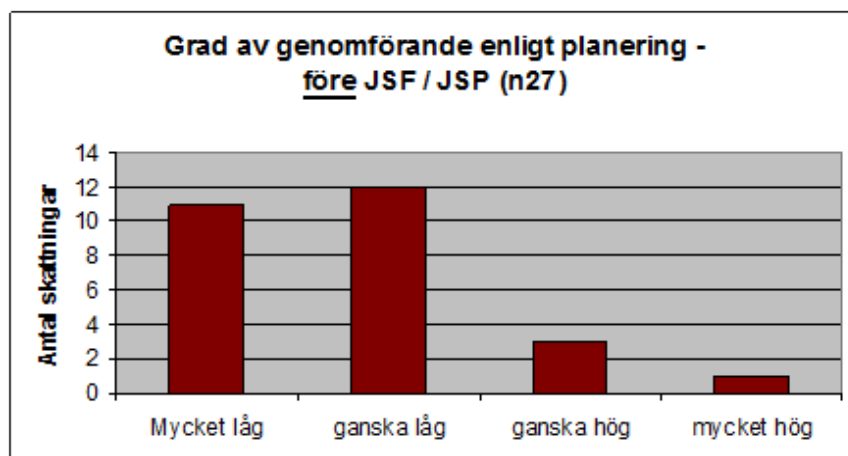
Ett urval av familjer skedde där BUH:s kontakter under lång tid präglats av mycket stora svårigheter att etablera ett samarbete. De patienter/föräldrar som ingår i projektet hör till de svåraste inom BUH att över huvudtaget etablera kontakt med. Interventionen riktade sig i vissa fall i direkta kontakter med en ungdom och i andra fall genom kontakter med förälder/föräldrar. Varje projektdeltagande medarbetare hade mellan en till två personer i behandling med JSF under projekttiden. Därtill har projektledare behandlat tre personer med JSP. I några fall har insatserna riktats till flera personer i samma familj, exempelvis en ungdom och en förälder.

Utvärdering gjordes före och efter interventionen genom att medarbetare på BUH som har haft kontakt med aktuella patienter i en enkätfråga skattade i vilken grad planerade och överenskomna insatser för de aktuella familjerna hade kunnat genomföras. Därtill gjordes uppföljning av besöksdata för aktuella patienter när det gällde antal besök, återbud och uteblivna besök. För enskilda patienter följdes utvecklingen av särskilda strukturtecken. För några patienter har logoped bedömt semantisk och pragmatisk språkförmåga. Projektdeltagande medarbetare besvarade i en enkät frågor om metodens effekt för de patienter som ingick i den kliniska prövningen samt om metodens användbarhet inom BUH.

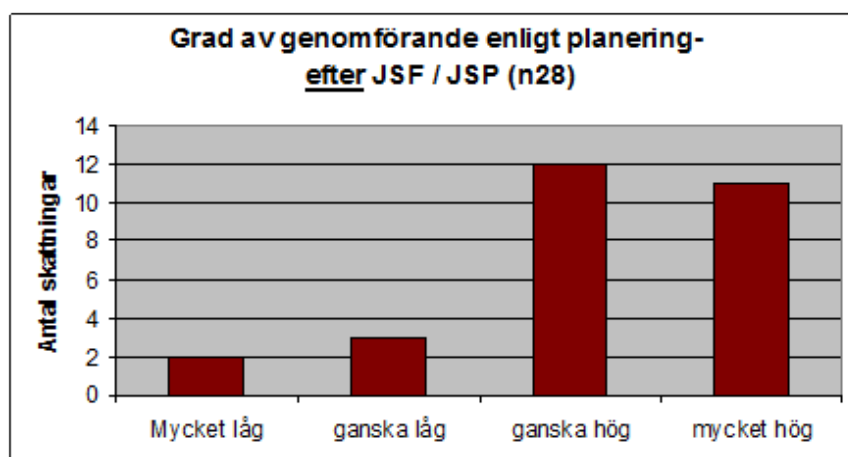
Resultatet visade en tydlig ökning av i vilken grad planerade och överenskomna insatser för de aktuella familjerna hade kunnat genomföras vid jämförelse före och efter interventionen.

Initialt (figur 2) var det hög förekomst av skattningar som påvisade att planerade insatser kunde genomföras i låg grad. Vid slutet av projektet var det motsatt förhållande där planerade insatser bedömdes kunna genomföras i hög grad (figur 3). Även om enbart JSF insatser medräknas ser fördelningen ut enligt nedanstående redovisning.

Figur 2. Diagram över i vilken grad planerade insatser har kunnat genomföras – före JSF/JSP- insatsen

Figur 3. Diagram över i vilken grad planerade insatser har kunnat genomföras – efter JSF/JSP- insatsen

För enskilda patienter sågs motsvarande förhållanden med ökande grad av genomförande av planerade insatser i åtta fall av nio, i det nionde fallet syntes ingen påtaglig skillnad.

Någon skillnad i minskade återbud eller uteblivna besök kunde inte noteras. Effekten för de patienter som ingått i den kliniska prövningen var positiv. I resultatet med redovisningar av patientfall framgick att viktiga tecken på jagstruktur efter JSF och JSP har noterats.

Deltagarna i projektet var eniga om att JSF och JSP har en plats inom BUH: s verksamhet. Med tanke på projektets resultat och de stora följder det får när barn och ungdomars bästa inte kan sättas i främsta rummet som en följd av egna och/eller föräldrars bristande jagstruktur rekommenderar projektgruppen att JSF och JSP införs som ett komplement till andra metoder inom BUH.

Projektrapporten kan beställas via maria.l.fernstrom@liv.se , kostnad 65 kr/st.